

[Atli Dam]

er de helt rigoristiske krav om balance her og nu på finansloven osv. og forbud mod at bruge aktivitetsmidler til aktivitetsfremme naturligtvis helt ved siden af.

Lad mig nævne et overmåde vigtigt område, som aldrig for hurtigt må føres tilbage til færøsk kompetence, nemlig reguleringen af fiskeriet og genopbygningen af fiskebestanden.

Det siger sig selv, at gennemførelsen af et tvangsreguleringssystem, som ingen dansk fiskeriminister siden 1975 har villet købe eller kunnet bruge, har vi ikke råd til at eksperimentere med i et totalt fiskeriafhængigt samfund som det færøske.

Gud bedre det forstår hverken torsk eller kuller dansk, og da det ikke længere er Vorherres eget sprog på Færøerne, har kommunikationen mellem administratorer og biologer på den ene side og så fiskebestanden ikke fungeret som forudsagt. Derfor er der nu fisk, hvor der ikke skulle være fisk i henhold til teorien.

Både fødegrundlaget, som har øget det enkelte individs vægt med 30 pct. og fiskens gang i øvrigt, har gjort det næsten umuligt at udnytte fiskemulighederne ved Færøerne på grund af for stor iblanding af torsk og kuller. Vi står derfor i en situation, hvor 20.000 t sej ikke kan befiskes, fordi der mangler 1.500-2.000 t torsk til bifangstkvoter.

Går fartøjerne nu i havn og i bøjerne, som de i og for sig har fået ordre til, og skal blive der frem til 1. september i år, så lukker fabrikkerne samtidig, og fiskere og industriarbejdere må ind i arbejdsløhedskassen, som så igen går konkurs. En løsning på dette problem kan ikke afvente forhandlingerne i august eller senere; der må findes en løsning her og nu.

Derfor glædede det mig under fjernsynsdebatten i aftes at kunne notere, at statsministeren mente, man må komme frem til hurtige justeringer på lokalt plan af fiskekvoter, når udviklingen løber fra spådomme og kvoteberegninger, der er foretaget ved skriveborde på centralt plan langt borte fra de steder, hvor fiskeriet foregår.

Den reduktion af torskekvoten på 1.800 t, der blev foretaget, selv om folk med problemerne inde på livet havde fundet ud af, at det var nødvendigt og forsvarligt, når man samtidig introducerede meget udstrakte fredede områder, hvor torsken kunne vokse op i fred og sikre bestandens genopbygning, såfremt de

biologiske forhold i det hele taget tillod genopbygning, sætter os nu i den situation, at vi skal stoppe fiskeriet ved Færøerne.

Jeg håber meget, at statsministeren vil medvirke til en meget hurtig regulering.

Der er en sag, der nu i nogle år har medført stor uenighed mellem Folketingets Miljøudvalg – en sag, som binder skiftende regeringer – og Færøernes landsstyre og Lagting. Det er holdningen til arbejdet i den såkaldte hvalfangstkommission, IWC, der jo er en forvaltningsorganisation og ikke en miljøorganisation. Her må vi år efter år se os slået af en procedure, der, hvis man skal sige det hårdt, direkte er odios.

Når der som regel kan skabes enighed mellem rigets tre parter om en instruks til den samlede delegation til IWC-organisationens møde på et tidligt tidspunkt, og i år bestod denne enighed allerede i februar, hvorfor skal der så ændringer ind ad bagdøren i sidste øjeblik? Hvorfor kommer man ikke med disse forslag til selve hovedforhandlingerne parterne imellem? Jeg kan ikke acceptere denne arbejdsgang og kan dårligt se ideen med deltagelse i en forvaltningsorganisation, der vil forlade princippet om ret til bæredygtig udnyttelse af naturens ressourcer.

Statsministeren beskrev varigheden af Danmarks økonomiske nedtur som syv år, og så må vi bede til, at der virkelig kommer syv fede år efter de magre. Vores nedtur på Færøerne kom væsentlig senere end den danske, og jeg tror, den kan slutte væsentlig hurtigere, såfremt vi får tilstrækkelig frugtbare forhandlinger i gang senere på året.

Hvordan den færøske side bliver repræsenteret, er der ingen, der kan forudsige. Det siges, at vælgerne altid får det parlament, som de har fortjent, og sådan går det vel også på Færøerne. Men om dette er et optimistisk eller et pessimistisk perspektiv, ved vi ikke endnu, og det er sikkert også det bedste.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Det er til hr. Atli Dams bemærkning om, at man på Færøerne føler, at der har været tale om en salamimetode siden oktober 1992, hvor man har været nødsaget til med nye aftaler lag på lag at bede om ekstra penge, ekstra lån og ekstra garantier. Jeg skal i den forbindelse blot